

[Hølge Nielson.]

ejerne forhandler, vi ved, at der er forhandlinger i gang med det almenyttige boligbyggeri. Disse forhandlinger, hvad enten de ender positivt eller negativt, vil vel afføde nye og vigtige lovforslag. Regeringen kan da ikke forlange, at vi skal tage stilling til regeringens boligpolitik på et tidspunkt, hvor vi ikke kender den, på et tidspunkt, hvor vi kun har en fornemmelse af, at det er lutter ubehagelige ting, man serverer for os.

Socialdemokratiet har fremlagt en lang række forslag til løsning af problemerne både her i tinget og i boligudvalget. Hvad har regeringspartierne sagt til dem? Blank afvisning. Og alligevel var både boligministeren og flere af regeringsordførerne ved første behandling af finanslovforslaget fornærmede over, at socialdemokratiet tillod sig at være skeptisk over for regeringens hensigter på det boligpolitiske område. Lad os først se, hvad det er regeringen har i posen. Der er alt for mange dunkle punkter i ministerens fremsættelsestale.

Der er bl. a. de fordele, ejerne af private udlejningsejendomme får gennem lånenes kortere løbetid og de deraf forhøjede huslejer. Hvad med den fordel der ligger i at komme til at eje kapitalen hurtigere på lejernes bekostning? Skal lejerne gennem denne tvangsopsparring, gennem nedsat forbrug, bare forære husejerne en kapitalgevinst? Eller har ministeren tænkt sig noget andet formål med denne tvangsopsparring? Skal den tjene samfundsnyttige formål? Det vil vi da gerne høre lidt om.

Økonomiministeren var under den før nævnte behandling tilsyneladende ikke bange for tillægslånenes virkning og havde ikke gjort sig forestillinger om at stramme til her. Jeg vil gerne spørge, om boligministeren heller ikke er bange for, at disse tillægslån skal medføre utilsigtede forbrugsudvidelser og dermed belaste det samlede obligationsmarked.

Der er også stramningen over for kommunerne. Den må vi også vende os imod. Gennem en forfejlet byrdefordelingslovgivning har man skabt store økonomiske problemer for en række kommuner. De stramninger, boligministeren her foreslår, vil praktisk talt gøre det umuligt for kommunerne at gennemføre deres sociale og kultu-

relle institutionsbyggeri. Ja, det bliver mange spørgsmål, som vi ønsker belyst i det kommende udvalgsarbejde.

Må jeg til forslagene om forenklinger sige, at dem hilser vi med tilfredshed. Jeg ville endog ønske, at vi kunne gå et skridt videre og skabe endnu mere forenkling i vort realkreditsystem. Som jeg tidligere har været inde på, har mange vise mænd skrevet mange vise ord i digre værker. Det skal de absolut ikke lastes for, tværtimod, men må jeg have lov til at sige, at ret meget nyt var der jo ikke i det.

Et gennemgående træk er, at man mener, at udligning af lejen i gammelt og nyt boligbyggeri er et universalmiddel, der vil kurere patienten. Her kan jeg ikke følge med. Hvem har nogen sinde ført bevis for, at vurderingslejen i den gamle boligmasse er for lav? Hvem har nogen sinde ført bevis for, at den gamle boligmasse er mere værd? Der er tusinder af beviser for, at lejen i nybyggeriet er for høj, og at de nye lejligheder ikke er prisen værd, og det skal da også klart siges, at de høje priser i nybyggeriet ikke er skabt gennem for høje lønninger til håndværkere eller lønmodtagere, men gennem en forfejlet økonomisk politik, gennem en for svag jordlovgivning og en rentepolitik, som har medført disse stigninger.

Bolig- og byggefonden kunne have løst nogle af problemerne. Også her fejlede regeringen. Gennem en kraftig beskæring af statens bolig- og byggefond fjernede man mulighederne for virkelig effektivt at begrænse grundprisstigningerne via kommunale jordkøb. Det blev dengang udskreget som besparelser. Nu viser det sig, hvad det var, nemlig en væsentlig fordyrelse af både bolig- og erhvervsinvesteringer. Her kan regeringen hente sin dokumentation i byggerapportens påpegning af grundprisernes andel i prisudviklingen for byggeriet.

Jeg ser i fremsættelsestalen, at boligministeren vil anvende eventuelle huslejstigninger i den gamle boligmasse til at billiggøre nybyggeriet, men jeg kan ikke få øje på, hvor eller hvordan det er ministeren vil bruge disse penge til at nedsætte prisen på den nye bolig. Ja, jeg kan se det i forhold til landsbyggefonden og det almenyttige boligbyggeri, men hvad med det øvrige byggeri? For det almenyttige byggeri er det jo kun for at afbøde de fordyrende virk-